

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Lemańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Dobrowolski

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie z odwołania W.W.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z 27 maja 2021 r.
w przedmiocie nieprzedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...],
ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 520,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 16 lutego 2022 r.,

umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

Uchwałą nr 596/2021 z dnia 27 maja 2021 r. (dalej: Uchwała) Krajowa Rada Sądownictwa (dalej również: KRS lub Rada) na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (t.j. Dz.U. 2021, poz. 269; dalej: u.KRS) nie przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie W. W. (dalej również: Odwołujący się) do pełnienia urzędu na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...], ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 520.

Pismem z 30 czerwca 2021 r. W. W. wniósł odwołanie od ww. Uchwały, na podstawie art. 44 u.KRS w zw. z art. 398³ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. 2021, poz. 1805 ze zm.; dalej: k.p.c.)

zarzucając jej sprzeczność z prawem, tj. naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy:

1. art. 44 ust. 3 u.KRS w zw. z art. 398²⁰ k.p.c. poprzez pominięcie przez KRS przy ponownym rozpoznaniu sprawy wyroków Sądu Najwyższego z 13 maja 2020 r., sygn. I NO 166/19 i z 3 marca 2021 r., sygn. I NKRS 31/21, uchylających poprzednio wydane w niniejszej sprawie uchwały KRS (odpowiednio – nr [...] z dnia 25 czerwca 2019 r. nr [...] z dnia 10 lipca 2020 r.) i przekazujących sprawę Radzie do ponownego rozpoznania – pomimo obowiązku działania przez Radę w granicach związania wykładnią prawa zawartą w tych wyrokach;

2. art. 33 ust. 1 w zw. z art. 42 ust. 1 u.KRS poprzez sprzeczność uzasadnienia zaskarżonej Uchwały z jej rozstrzygnięciem oraz lakoniczność uzasadnienia;

3. art. 35 ust. 2 u.KRS poprzez nieuwzględnienie w sprawie oceny kwalifikacji, opinii przełożonych, opinii kolegium właściwego sądu oraz oceny właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów;

4. art. 33 ust. 1 w zw. z art. 21 ust. 2 u.KRS poprzez brak wszechstronnego rozważenia sprawy przejawiający się brakiem dyskusji nad kandydaturą podczas posiedzenia w dniu 27 maja 2021 r. i przeprowadzeniem tajnego głosowania bez uzasadnionej przyczyny;

5. art. 35 ust. 2 pkt 1 u.KRS poprzez zastosowanie przez Radę w procedurze konkursowej niejednorodnych kryteriów oceny kandydatów na wolne stanowiska asesorskie w wojewódzkich sądach administracyjnych, co w niniejszym postępowaniu doprowadziło w konsekwencji do naruszenia art. 2, art. 32 i art. 60 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. poprzez naruszenie zasady równego traktowania przez władze publiczne i zasady dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach.

Odwołujący się podniósł, że powyższe naruszenia przepisów postępowania doprowadziły w konsekwencji do naruszenia art. 6a § 1 pkt 1 w zw. z art. 6 § 1 pkt 6 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz.U. 2021, poz. 137) poprzez przyjęcie przez Radę, że nie wyróżnia się on wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów

administracji publicznej, przez co nie spełnia kryteriów wyboru w stopniu uzasadniającym powołanie go do pełnienia urzędu na stanowisku asesora sądowego w wojewódzkim sądzie administracyjnym.

Wskazując na powyższe zarzuty Odwołujący się na podstawie art. 45 ust. 1 u.KRS wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy przez KRS i wydanie uchwały w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie go do pełnienia urzędu na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...]. W przypadku nieskorzystania przez Radę z możliwości, jaką przewiduje powołany przepis, Odwołujący się wniósł o przekazanie odwołania wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu oraz o uchylenie przez Sąd Najwyższy zaskarżonej Uchwały i przekazanie sprawy Radzie do ponownego rozpatrzenia.

W odpowiedzi na odwołanie z 11 października 2021 r. Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o umorzenie postępowania, podnosząc w uzasadnieniu, że w wyniku ponownego rozpoznania sprawy uchwałą nr [...] z dnia 23 września 2021 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...], ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 520, przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydaturę W. W. z wnioskiem o powołanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie podlega umorzeniu.

W odwołaniu od zaskarżonej Uchwały nr [...] z dnia 27 maja 2021 r. W. W. w pierwszej kolejności sformułował wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez Krajową Radę Sądownictwa na podstawie art. 45 ust. 1 u.KRS. Alternatywny wniosek – o przekazanie odwołania wraz z aktami do Sądu Najwyższego celem jego merytorycznego rozpoznania – został natomiast przez Odwołującego się sformułowany jako aktualny jedynie „[w] przypadku nieskorzystania przez Radę z możliwości, jaką przewiduje art. 45 ust. 1 ustawy o KRS” (s. 3 odwołania).

Krajowa Rada Sądownictwa przychyliła się do pierwszego ze wskazanych wniosków Odwołującego się i uchwałą nr [...] z dnia 9 września 2021 r. w przedmiocie ponownego rozpoznania sprawy postanowiła ponownie rozpatrzyć

sprawę rozstrzygniętą Uchwałą będącą przedmiotem zaskarżenia. Następnie uchwałą nr [...] z dnia 23 września 2021 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...], ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 520, przedstawiła Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie W. W. do pełnienia urzędu na tym stanowisku.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że podjęcie przez KRS, w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy, uchwały o przedstawieniu kandydatury W. W. z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...] zdezaktualizowało zawarty w odwołaniu wniosek o przekazanie tego odwołania wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu. Treść odwołania nie pozostawia wątpliwości, że intencją Odwołującego się było poddanie Uchwały nr [...] kontroli Sądu Najwyższego jedynie w przypadku, gdyby Rada nie uwzględniła jego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy na podstawie art. 45 ust. 1 u.KRS.

Ponadto wskazać należy, że podjęcie przez Krajową Radę Sądownictwa uchwały nr [...] z dnia 23 września 2021 r. o przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie W. W. do pełnienia urzędu na stanowisku asesorskim w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...] spowodowało, że po stronie Odwołującego się przestał występować interes prawny (*gravamen*) w zaskarżeniu poprzedniej, niekorzystnej dla niego Uchwały nr [...], który wyraża się, najogólniej rzecz ujmując, pokrzywdzeniem strony przez niekorzystne dla niej rozstrzygnięcie sprawy. Stwierdzenie istnienia tego pokrzywdzenia wymaga uwzględnienia w każdej sprawie sytuacji prawnych powstałych dla stron po wydaniu orzeczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 listopada 2014 r., II CSK 44/14). Uchwała KRS nr [...] z dnia 23 września 2021 r., podjęta przez Radę już po wniesieniu rozpoznawanego odwołania, kształtuje sytuację prawną Odwołującego się w taki sposób, jaki ostatecznie poprzez wniesienie tego odwołania zamierzał on osiągnąć. Przedstawienie kandydatury W. W. Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu asesora sądowego w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w [...]

zaspokaja interes Odwołującego się i uchyla stan jego naruszenia, wynikający z treści zaskarżonej Uchwały.

Pokrzywdzenie orzeczeniem (*gravamen*) jest przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego – zasada prawna z 15 maja 2014 r., III CZP 88/13). W niniejszej sprawie przesłanka ta w dacie wniesienia odwołania była spełniona, jednak, jak wskazano wyżej, przestała istnieć przed jego rozpoznaniem.

Powyższe uwagi prowadzą do wniosku, że na skutek okoliczności zaistniałych po wniesieniu przez W. W. odwołania od Uchwały KRS nr [...] z 27 maja 2021 r., wydanie przez Sąd Najwyższy wyroku rozstrzygającego to odwołanie merytorycznie, stało się niedopuszczalne.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. w zw. z art. 355 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 u.KRS, orzekł jak w sentencji.